„ЗАСТАВА“ излази редовно: средом, петком и недељом на целом табаку, а уторком на по табака.

ЦЕНА ЈЕ
за Аустро-Угарску:
за целу годину . . . . . 14 ф. — н.
за по године . . . . . 7 ф. — н.
за четврт године . . . . . 3 ф. 50 н.
за 1 месец . . . . . 1 ф. 20 н.

За Србију
на годину 32 дин., на по године 16 дин., на четврт године 8 динара.

ЗАСТАВА.

ОРГАН СРПСКЕ НАРОДНЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ.

За ОГЛАСЕ плаћа се по 6 новч. од сваког врста сваких ситних слова; за жиг се плаћа по 30 новч. сваки пут.

ДОПИСИ шаљу се уредништву, а претплата и огласи администрацији „ЗАСТАВЕ“.

Уредништво и администрација „Заставе“ налазе се у кући г. Ст. Јефтића, главна улица.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА не примају се.

РУКОПИСЕ не враћамо.

Поједини бројеви стају 10 новч.

БРОЈ 179. У НОВОМ САДУ У УТОРАК 23. НОВЕМБРА 1893. ГОДИНА XXVIII.

СРБИМА БИРАЧИМА
РУМСКОГ ИЗБОРНОГ КОТАРА.

Дан избора је пред вратима. Наш српски кандидат је **Др. Миша Михајловић**, градски физикус из Срем. Карловаца.

Браћо! Никада није тако повољна прилика била, да наш срез победи и изабере Србина опозиционара за посланика!

И наша браћа Немци издали су у свом листу „Mitrowitzer Zeitung“-у проглас на своје саплеменике бираче, те их позивају, да гласају на оног кандидата, којег Срби буду истакли, по што образ румског изборног котара не би поднео, да га заступа владиновац **ђак** Иван пл. Адамовић, и по што ће српски посланик интересе својих немачких бирача свакако боље заступати од Хрвата.

Ову прилику не смемо пропустити!

На ноге, на изборни мегдан, да сложно изаберемо и пошљемо у сабор човека, који нам прошлошћу својом јамчи, да ће наше заједничке интересе сјајно бранити.

Покажимо, да смо још јунаци!

Дођите нам сви на биралиште!

ВИШЕ БИРАЧА
румског изборног среза.

НАШЕ СВЕШТЕНСТВО И УЧИТЕЉСТВО.

Одавна је већ речено, да је свештенство и учитељство моћна чињеница у народу нашем, на коју се безусловно рачунати мора при сваком раду око народног бољитка, како у просветним, тако и у политичким покушајима.

Па поред свега тога, слабо се говорило и писало о свештенству и учитељству нашем, о расположењу свештенства према учитељству и обратно, у домаћим, односно у свим могућим приликама, које се расположење опажало при сваким покушајима и тако отештавало успешни рад. Велика је погрешка у томе и то с тога баш, што није изнесено огледало њиховог међусобног живота, како би се сами у њему огледати могли, а према томе недостатке и погрешке своје сами дотеривали, а по потреби и изостављали.

Не ћемо да испитујемо поводе, који руководе свештенство наше као погрешне руковође према учитељству нашем. Доста то, да велика већина свештенства нашег, сматра себе за старијега не само у цркви, но и у школи и свим могућим гранама друштвеног нам живота; а што је најгоре, све и свакога, а поглавито учитељство наше сматра себи за подложно. С друге стране опет учитељство већ у напред види у свештенству непријатеља, те му се неповерењем приближује, и тако се рађа супарништво. То су погрешна начела, та начела стварају омразу и расцеп међу две чињенице, које треба увек да су сложне и једнодушне — загрејане једним и истим умишљајима. То начело учинило је, да нам је са свим нешто обично постало — што не треба да је — да овај или онај свештеник и учитељ „не живе у љубави.“

Услед овога, свештеник за се, а учитељ за се стварају у месту странке, мразе брата с братом, пријатеља с пријатељем. Та међусобна борба тако далеко иде, да немају заједничке мете, где би се сложили и заједнички порадили на опћем добру; него у својој заслепљености опонирају једно другоме и тамо, где је у питању опћа ствар, опћа корист. Ако игде, али у овим случајевима остварује се у потпуном смислу она народна: „Где се двоје свађају, ту се трећи користи“, коју најбоље знају сеоски натароши и сиески солгабирови, те тако поред горњега и сами кују сплетке и плету замке поред свештеника и учитеља и народу нашем. — Из горњега видимо, да та судбоносна погрешка лежи у „сталешкој“ претпоставци, која се није ограничила на поједина места, него је отела маха на све стране.

Данас, када смо потиснути до гилотине мађарског шовинизма, данас када смо пред вратима великих догађаја, да пођемо у борбу за равноправност и народносну самоуправу народа нашег, зар смемо питати, ко је старији, зар смемо и онако клонулу снагу своју да посвећујемо беспослицама, да сами себе упропашћујемо и у политичко ропство спремамо? Не, дошло је време рада и рад да се меће на мерило, а по раду одређује родољубље и Србољубље. Свештеник ваља учитељу да пружи руку, а учитељ треба да је прихвати, те тако заједнички и слошки да устану у одбрану имена и права народа свог. Народ ће се на њих угледати, јер су свештеници и учитељи пример народу свом.

Замени, свештениче и учитељу, народа нашег реч „старији“ са питањем: ко је већи Србин, чија су дела србастија!!?

Дакле, на посао! **Срб-радикал.**

Нови Сад, 22. новембра.

Значајан дан. У суботу је у угарском сабору поднесен и последњи предлог владиних црквено-политичних реформа: предлог о брачном праву, грађанском браку. Државне матрикуле, рецепција Јевреја, слобода вероисповести и, последњи удар православљу и Српству, грађански брак — то су кораци те реформе у цељи, да се збрише разноликост вероисповедних брачних права народности, — а све у изречној намери, да се успостави јединствени мађарски народ. Одузима се од автономних вероисповедних власти уредовање и суђење у личним и породичним стварима и предаје се — „једноликости и реда“ ради — једноставним и јединственим мађарско-државним властима. Нова искушења почињу за разне вероисповести и народности. Тог дана почиње нова ера и нова — борба!

*

Заједница немађарских народности. Као што је из листова познато, бавио се претпрошле недеље неколико дана потпредседник Апоњијеве странке — — Хорват Ђула у Букурешту, где се састајао са више румунских политичара, да са њима о народносном у опште, а нарочито о румунском питању преговара. После тога је његов лист „Мађар Хирлап“ донео као излив утисака, које је на њега ова посета учинила, два уводна чланка: „Пријатељска рука“ („A békejobb)“, и „Нами треба мира“ („Nekünk béke kell“), од којих је особито овај последњи са потписом Хорвата пун изненађења за то, што показује чудноват обрт у његовим до сад познатим назорима о народностима.

Ма да нас с једне стране може задовољити овај неочекивани обрт, ипак се с друге стране из ових напоменутих чланака може закључивати, као да је поменути земаљски посланик себи у задатак ставио, било из сопствене побуде — било у име извесних кругова, који су близу влади или опозицији, да помоћу извесних позваних кругова Румуније или чак и непосредно зар са овима у неко преговарање ступи, како би се румунско питање у Угарској решило.

Да би сваки неспоразум, који би из овога потицао, још у самом зачетку његовом најодлучније и потпуно угушили, опуномоћени смо са компетентне стране, а на основу поверљивих и поузданих извешћа, да изнесемо следеће изјашњење и уверење:

1.) Упливни кругови у Румунији одлучно одбијају од себе свако посредовање у погледу решавања народносног питања ма које врсте, кад би се то тако тумачило, као да је у Букурешту средиште решавања румунско-ердељског питања. Напротив, кад год се у том правцу нешто покушава, поменути кругови увек упућују на вође ердељских Румуна, који су на то позвани, — управо на тамошњи средишњи народносни одбор.

2.) Румуни најодлучније одбијају од себе сваки покушај у решавању народносног питања у Угарској, која би се једнострано само на Румуне односио; шта више, они су се решили, да ће се само у том случају ма с киме упустити макар само и у претходно измењивање мисли о овом, ако би ово још у свом почетку узимало у обзир решавање народносног питања свих народности у Угарској. А напротив сваку друкчију понуду — долазила она ма с које стране — одбациће.

У осталом, јасно се у том погледу изразила и сибињска „Трибуна“ у једном од својих последњих чланака, као што и румунски листови у краљевини више говоре у шали, него озбиљно о „мисији“ Хорватовој.

Поглед по свету.

— **Црквена политика.** Угарска влада загризла је у јабуку. Дуго се омишљала, кад ће и како ће да изнесе пред сабор предлоге своје црквене политике. У суботу изнео је пред сабор министар правде Силађи законски предлог о брачном праву. У њему се налазе ове установе: Они бракови, који се не склопе пред грађанским чиновницима, не могу се ни у којем погледу држати за законите бракове; сваки свећеник или друга која особа, која има права да врши верске обреде, биће кажњена новчаном глобом и затвором, ако би венчала пре, него што има у рукама доказ, да је већ извршено венчање пред грађанском власти; особе, које су заветом обавезне, да живе без жена, могу се венчати само на писмено допуштење својих претпостављених црквених власти. У свези са овим законским предлогом поднео је министар просвете Чаки предлог о делимичној измени LIII. зак. чл. од 1868., који одређује, којој вероисповести

ПОДЛИСТАК.

УМЕТНИЧКИ ПРОИЗВОД.

Руски написао А. Чехов.

Саша Смирнов, јединац у мајке, држећи нешто под пазухом, завијено у 233. број „Биржевыхъ Вѣдомостей“, начинио кисело лице и ушао у кабинет доктора Кошељкова.

— А, мили младићу! — дочека га доктор. — Но, како се осећамо? Које добро?

Саша зажмира очима, метну руку на срце и рече узбуђеним гласом:

— Клања вам се, Иване Николајевичу, мамаша и заповедила, да вам се захвалимо... Ја сам јединац у мајке и ви ми спасли живот... излечили од опасне болести, и... ми обоје не знамо, како да вам захвалимо.

— Доста, младићу! — прекиде доктор, топећи се од Сашине захвалности. — Ја сам учинио само оно, што би сваки други учинио на мом месту...

— Ја сам јединац у мајке... Ми смо људи сироти, и, дабогме, не можемо да вам наплатимо труд, и... ми врло добро знамо, докторе, ма да, у осталом... мамаша и ја... јединац у мајке, молимо вас, да примите у знак наше захвалности... ево ову ствар, која... Ствар је врло драгоцена, од стародревне бронзе... редак уметнички производ.

— Којешта! — намршти се доктор. — Чему то?

— А не, молим вас, не одбијајте, настави Саша размотавајући замотану ствар. — Ви ћете увредити и мене и мамашу... Ствар је врло лепа .. од стародревне бронзе... Остала нам је од покојног папаше и ми смо је чували као драгу успомену... Мој папаша је куповао ствари од стародревне бронзе и продавао их љубитељима таквих ствари... Сад се мамаша и ја не занимамо тим...

Саша разви ствар и свечано је метну на сто Био је то онизак свећњак од старе бронзе, уметнички израђен. Приказивао је групу: на пједесталу стојале две женске у Евином костиму и у положају, за чији опис ја нити имам смелости, ни подобног темперамента. Фигуре се кокетно осмејкивале и у опће су тако изгледале, да би, чини се човеку, кад их не би задржавала дужност да држе подсвећњаке — скочиле са пједестала и начиниле у соби такову сцену, о којој је, читаоче, и мислити неприлично.

Погледавши на поклон, доктор се полако почеша за ухом, ракну и неодлучно се искашља.

— Да, ствар је, заиста, прекрасна, прогунђа он, — но... како да речем, онако... и сувише је нелитературна. Та то већ више није деколт, него ђаво би знао шта је...

— То јест, за што?

— Не само Сухоровски, него ни сама лукава змија не би могла измислити што скрнавије... Наместити на столу таку фантасмагорију, то значи загадити сав стан!

— Како ви, докторе, чудно гледате на уметност! срдио се Саша. — Та то је уметничка работа, погледајте! Толико красоте и уметности, што пуни душу благоговејним чуством и натерује сузе на очи! Кад погледаш на на таку красоту, заборављаш све земно... Погледајте само, колико је ту полета, експресије!

— Све ја то врло добро појимам, мили мој — прекиде га доктор — но, ја сам човек са породицом, у мене трчкају туда деца, долазе госпође...

— Па, да богме, ако се посматра са гледишта масе — рећиће Саша — то, да како, да се ова високо-уметничка работа приказује у другој светлости... Но, докторе, ви треба да се уздигнете над масом, тим пре, што ћете непримањем дубоко огорчити и мене, и мамашу... Ја сам јединац у мајке... ви сте ми спасли живот... Ми вам приносимо најдражу ствар за нас, и... ја само жалим, што у вас нема пара том свећњаку...

— Хвала, голубе, ја сам врло благодаран... Клањам се мамаши, но, за Бога, сами просудите, у мене су деца, долазе госпође... Но, у осталом, нек остане! Кад вас не може човек обавестити.

— А шта обавестити! обрадова се Саша. — Само ви тај свећњак ту наместите, овде око ових ваза. Колика штета, што нема пара! Колика штета! Па, збогом, докторе!

По одласку Сашином, доктор је дуго гледао на свећњак, чешао се за ухом и размишљао.

„Ствар је особита, нема спора, мишљаше — грехота је бацити је... А оставити је код себе — немогуће је... Хм... Кубуре моје! Коме да је поклоним, или принесем на дар?“

После дугог размишљања, сети се он свога доброг пријатеља, адвоката Ухова, ком је био нешто дужан за неку парницу.

— И заиста, реши се доктор. — њему, као пријатељу, биће незгодно, да узме од мене новац, а сасвим има места, да му ја поклоним што. Однећу њему ову ђаволску работу! А он је и онако неожењен и лакомислен...

Не оклевајући ни часа, доктор се обуче, узе свећњак и похита Ухову...

— Здраво пријатељу! рече он, нашавши адвоката код куће. — Ево ме до тебе... Дошао сам, да ти се, брате, захвалим, за твој труд... Новаца не ћеш, брате; онда бар узми ову стварчицу... ево ти је, брате мој... Дивна стварчица!

Видевши „стварчицу“, адвокат дође у неописано усхићење.

— А, да лепе стварчице! закликота се он. — Ах, ђаво је однео сву, јер су је ђаволи и измислили! Дивно! Заношљиво! Где си само добио ту красоту?

Изливши своје усхићење, адвокат страшљиво погледа на врата и рече:

— Само ти, брате, однеси твој дар. Ја га не ћу узети...

— А што? поплаши се доктор.

морају припадати деца из мешовитих бракова Кад је министар правосуђа подносио овај предлог, све су га странке бурно поздравиле. Нема дакле сумње, да ће предлог бити усвојен у доњој кући.

— Ново министарство у Француској. Пуну недељу дана је трајала министарска криза у Француској и сада, када је прешла, има република први пут за време свога 22-годишњег опстанка хомогено министарство. Министарство се састоји из десет министара и државног подсекретара за колоније. Међу њима су осам посланика, један сенатор (Спилер) и два војника (ратни и поморски министар). А ово су чланови новог министарства: Казимир-Перије — министар-председник и спољних послова, Рејнал унутрашњих послова, Бирдо — финансија, Спилер — просвете, Дибо — правосуђа ђенерал Мерсије — рата, адмирал Лефевр — мрнарице, Марти — трговине, Виже — земљорадње, Жунар — јавних грађевина и Декласе — државни подсекретар за колоније. Већина француских листова задовољна је са овим министарством. — Као кандидати за председника камере, на место Казимира Перије а, спомињу се бивши министар-председник Дипи и Брисон.

— Суђење бившим либералним министрима у Србији. Као што званичне „Српске Новине“ јављају, расправа против чланова Авакумовићевог министарства, а због повреде устава, биће 9. децембра.

— Руско средоземно бродовље у Грчкој. Као што из Атине јављају, приредило је 12. новембра тамошње француско бродовље у част заповеднику руског бродовља, адмиралу Авелану, свечан ручак, на ком су били принц Ђорђе, адмирал Авелан и виши официри руског бродовља, грчки адмирал Стамателос и многи грчки дворски достојанственици. За ручком је француски посланик, гроф Монтолон, наздравио руској царској породици и грчкој краљевској породици, а принц Ђорђе у здравље председнику француске републике Карноту. Авелан се том приликом поново захвалио на дочеку, којим су руски официри у Француској дочекани. Адмирал Стамателос наздравио француској мрнарици.

— Језуите се враћају опет у Немачку. 1872. године законом је забрањен за Немачку онај католички калуђерски ред, који се у ширењу католичанства одликује ванредном енергијом и у постизању те своје цели не бира средства („Цел освештава средство“). Сада је тај закон у седници немачког сабора од 19. новембра укинут са 173 против 136 гласова те по том закону добијају језуите она иста права, која су до 1872. године имали.

Књижевност и уметност.

Репертоар београдског народног позоришта. У уторак 23 нов. „Маријана“, драма у три чина, с епилогом, Хосеа Ечегарса, превео Х. С. Давичо. — У четвртак 25. нов. „Мајчин благослов“, позоришна игра у четири чина, с певањем, од Д' Енрија и Лемоана. — У суботу 27. „Госпођа с камелијама“, драма у пет чинова, од А. Дима, превео Душан Л. Ђокић. (Нов комад.) — У недељу 28. нов. „Јаквинта“, драма у пет чинова, од Драгутина Ј. Илијћа.

Вести из места и са стране.

Радња епархијских власти у Новом Саду. Епархијска конзисторија бачка држала је 17. (29.) новемб. 1893. год. седницу, у којој су решени ови важнији предмети: Препоручен је вис. Министарству Софронија Јаконић парох деронски за државну припомоћ. — Прочитан је отпис Саборског Одбора, којим је одобрио Ђорђу Иванићу пароху виловском 200 фор. годишње припомоћи из јерарх. фонда за држање личног помоћника. — Прочитан је отпис МЦСавета, којим потврђује избор пароха у Мартоношу, а призив Милоша Јеремића одбија. — С тим у свези узет је на знање извештај окр. проте стбечејског, да је Младена Јосића пароха мартошког у парохију му увео. — Читан је отпис МЦСавета, којим се уважава призив Теодора Поповића админ. парохија силбашка, и он се припушта избору пароха у истом месту, по пожурена је против њега одређена истрага. — Одобрен је од МЦСавета уговор о деоби парох. прихода између Јована Јовановића, пароха суботичког, и личног му помоћника; има се одлука странкама публиковати. — МЦСавет је одбио призив Петра Сарајлића из Жабља у ствари спорног стола; има се странкама саопштити. — Узет је на знање извештај преосв. епископа пакрачког господина Мирона о рукоположењу монаха ковиљског О. Иларијона Зеремског, проф. богословије. — Раздељени су табаци свештенству за прикупљање статистичких података, које требује крал. уг. статист. звања у Будимпешти. — Расписаће се стечај на две упражњене парохије у Молу. — Одобрено је потраживање Јована Трифуновића од 700 ф. на црквеној општини јегарској, у којој је исти 14 месеци парохију администрирао, а плату није добио. — Узет је на знање извештај великог жупана бачког, да је подбележника аљанског, који је тамошњег пароха Јосифа Поповића криво оптужио, ставио под дисципл. истрагу. — На молбу одбора за монографију бачку упућен је окр. прота новосадски Милан Ћирић, да напише историју бачког владичанства — На пријаву главног солгабирова ст. паланачког, упућен је Т. П., админ. парохије силбашке, да неке изводе истави. — Узет је на знање извештај о смрти Витомира Јојкића, личног помочника новосадског и Данила Перишића, пароха оброваčког; на место овог задњег постављен је за администратора јеромонах Василијан Чварковић. — Одобрен је избор пароха у Ђурђеву, где је за сист. парох. помоћника изабран Тодор Јозанов, админ. парохије у Рудни. — Услед поднесеног изјашњења сомборског свештенства, а понаособо Димитрија Живковића, на тужбу црквеног одбора тамошњег, поверен је извиђај члановима консисторије: проти невосадском Милану Ћирићу и Младену Јовановићу, пароху сивачком. — Упућена је црквена општина у Новом Саду, да пароху свом на ченејским салашима бесплатан подвоз да — Узет је на знање извештај Његове Светости, да је свештепомонаха Василија Јовановића, калуђера из Србије, примио у своју митрополију и причислио братству ман. Бођана. — Одобрен је избор питомаца из закладе Платонеума. — Наређен је избор пароха у Ст. Врбасу, на које су место тројица компетовали. — Једини молитељ на ђаконско место у Новом Саду је избору припуштен, односно упитаће се црквена општина новосадска, да ли га за ђакона свог прима или не. — Публиковано је даље десет пресуда преч. МЦСавета у бракоразводним парницама. — Осим тога је донесено неколико решења у разним брачним парницама.

Телефонска веза. Министар трговине Лукач Бела, отворио је сад у недељу телефонску пругу између Будимпеште и Пожуна, Ђура, Сегедина, Арада и Тамишграда и предао је одмах промету. Ово отварање извршио је министар својим говором, на који су одговорили велики жупани дотичних градова и градски начелник престонички.

Папине — финансије. У последње време се стале проносити вести, да папине финансије трајаво стоје Ватикански извештач „Пол. Кор“ на то извештава, да — и ако се умањили доходци од „Петровог фенига“ из Француске, што је наступило услед папине политике према тој земљи — ипак нема никакве опасности за папине финансије. Издатци папске столице износе месечно 350.000 франака, а малени дефицит, који се показао у последње две године, покрио је папа Лав XIII. из знатних новчаних сума, које је добио приликом свог педесетогодишњег јубилеума. Имовно стање папске столице свакако се погоршало због рђавог газдовања пређашњег управитеља финансија папске столице, Фолчи-ја, који је лако умним и неразборитим спекулацијама дотадашњи капитал папске столице од 30 милиона франака, који је папа Лав XIII. при ступању на папски престо затекао, смањио на 10 милиона.

Кратке вести. У Будимпешти, у некој кавани потукли су се официри са грађанима. Грађани су тражили, да Цигани свирају кошутову песму, а официри нису то дали и ударили су сабљама на грађане. Има више рањених.

— У неку бечку дуванску трафику утрчао је некакав млад човек, пристојно обучен, и кад је затворио врата од трафике, ударио трафиканкињу у три пут тупим оруђем и покрао 300 ф. У бегању ухвате га, по што је најпре револвером ранио једног кочијаша и себи у уста два пут пукнуо.

— У след атентата на немачког цара и на Капривија наређено је, да све поштанске пошиљке, које су управљене на царску породицу или на високе државне чиновнике, у напред много већом пажњом прегледају, но до сад. А које су сумњиве, да се још на пошти отворе и прегледе.

— По извештају доцента на будимпештанском свеучилишту др. Игњат Отава, има у Угарској 1.000.000 људи, који су оболели од очне болести трахоме.

НАША ПАРНИЦА. Сада у суботу биће пред новом поротом у Сегедину, први пут расправа, и „Застава“ је те среће, да ће она прва окусити правду сегединских поротника. Шовинизам је кроз уста Вартина изрекао: „брњицу немађарској штампи“. Сегедински државни затвор препун је Румуна новинара, а са њима је и Словак Хурбан. Редња је заредила. Због народносног питања, забавишта и отимачине словачке деце добили смо и ми парницу. Ми отвореним челом идемо пред лице правде. Надамо се да ће се показати, да се нисмо огрешили о закон. „Застава“ је издржала још и теже дане, и сада не ће малаксати, ако је њени пријатељи као до сада потпомогну. Рекли смо да имамо преко 2000 фор. заостале претплате. Треба да нам притеку пријатељи нашег листа, да се неодложно покупи овај заостатак, и да нас материјално још појачају новим претплатницима, да би што снажније и на даље народну ствар бранити могли.

Трговина.

Будимпешта, 20. нов. (2. дец.) Извештај Давида М. Амара комисионе радње шенице и производа.

У првој половини прошле недеље имали смо врло хладно, али суво време. При крају пак исте недеље почела је опет киша.

Трговина са шеницом није имала никакве промене, те по томе и обрт није био жив.

Следећем зрну тенденција лабава: Кукуруз, не тражи се за иноземство; зоб, у Бечу има јефтиније понуде у руској роби; јечам, због већег довоза из Влашке.

На иноземским пијацама се држале цене, али нису дали нашем обрту одлучнији правац.

Шеница. Готовој роби цене без промене. Понуде слабе, воља за куповање умерена.

При промету од 130.000 м. ц., закључују цене без промене.

Довоз 183.000 мц. Извоз 1700 мц.

За српску шеницу давали су најпосле: тешка 73 кгр. по ф. 6·17½, 75·5 кгр. по ф 6 50 и данас 75 кгр. по ф. 6·25, 75 кгр. по фор. 6·40. Потиска шеница 80 кгр. по ф 7·80.

Термини: Цене су ударили натраг, данас бележимо: Шеница за пролеће фор. 7·46, за јесен ф. 7·66. Зоб за пролеће ф. 6·71. Кукуруз за мај-јуни ф. 5·—, кукуруз стари ф. 5·15, нов ф. 4·30. Раж ф. 5·60—80. Јечам ф. 5·90 до 6·20, боље каквоће ф. 6·40—70. Зоб ф. 6·80 до 7·30.

Шљиве. Трговина лабава, а особито у крупној роби, јер није била тражена.

Данас бележимо: Српске узанц по ф. 4·62, 100 комада ф. 7·—, 85 ком. ф. 11 Босанске узанц по ф. 5·—, 100 ком. ф. 7·—, 85 ком. 11·—.

Пекмез Слав. ф. 14·50—75, српски ф. 12·50 до 75 новч.

Новије вести.

Оставка Докићевог кабинета У суботу је цео Докићев кабинет поднео краљу Александру оставку, који је ову и примио. Краљ се саветовао са више упливнијих личности о ситуацији, и преговарао са радикалним првацима о саставу новог кабинета. До закључка листа нисмо добили вест, да ли је састављен нов кабинет, но свакако смо на прагу Пашићевог министарства.

Из Бугарске. За председника сабрању изабран је на место Петкова, који је постао министар, бивши министар просвете Живков.

Ватра у згради бечког друштва за уметност. Јуче у понедељак, требала је да се отвори у тој згради „божићна уметничка изложба“, но у суботу се појавила у дворани за изложбу ватра, која је начинила штете до 20.000 фор. Између осталих ствари изгорела је и једна слика берлинског сликара Клингера, дуга 11, а висока четири метра, која приказивала незнабожачки и хришћански бадњак.

БРЗОЈАВ „ЗАСТАВИ.“

Рума. (Стигао при закључку листа.) Под председништвом уваженог старине Симе Маринковића одржан јаван збор. Присутни многобројни бирачи. Др. Миша Поповић развио је програм, но без партијске боје. Др. Миша Михајловић развио програм српске самосталне странке. По што је и Др. Миша Поповић прихватио истакнути програм срп. самосталне странке и препоручио за кандидата Дра М. Михајловића, проглашен је једнодушно Др. М. Михајловић за посланичког кандидата за румски срез. Данас стигао овамо велики жупан Чех и поджупан Јурковић са владиним кандидатом Адамовићем. Синоћ био банкет у почаст жупану. Владини органи живо раде за Адамовића. Борба ће бити жестока.

Дописница уредништва.

С. С. Панчево. — На питање Ваше не знамо вам ништа одговорити. Ми са Стражичићем немамо никакве везе, нити данас може и један српски лист имати везе са тим ускоком у Хрвате. Најбоље запитајте њега самог, шта је са претплатом, коју је на своју „Историју Дубровника“ купио? Ми држимо, да после његових изјава, које су у последње време по хрватским листовима излазиле, од те књиге неће никад ништа бити.

ОГЛАСИ.

СТЕЧАЈ.

На смрћу Лазе Јосимовића упражњено учитељско место на героисповедној школи у Молу овим се отвара стечај.

Годишња плата је 210 фор. а. вр. у готовом, 63 фор. у име огрева, 28 фор. на дрва, 20 фор. за држање повторне школе, 10 фор 50 новч. на чишћење школе; уз то 20 ланаца (по 2200 □ хв) и 1103 □ хв. добро ораће земље, на коју политична општина све терете плаћа, и пристојан слободан стан с баштом.

Новоизабрани учитељ биће обвезан све школ. уредбом прописане предмете у оним разредима, које му школ. одбор доделио буде, предавати, у цркви за певницом појати и све друге дужности своје како у школи, тако и у св. цркви тачно обављати

Они, који желе компетовати на ово место, нека своје молбенице са сведоџбама поднесу потписаном школ. одбору најдуже до 25. дец. 1893. г. по ст. кал.

Из седнице месног школ. одбора, држане 13. (25.) новембра 1893. год. у Молу.

3–3 **Школски одбор.**

Шпецерајског помоћника потребујем. Исти мора перфектно знати мађарски и немачки језик. Ступити може одмах.

Т. ЂОРЂЕВИЋ,
Нови Сад.

1 2

ТРАЖИ СЕ БЛАГАЈНИК.

У СРЕМУ (у једном већем месту) тражи се један **благајник за дрварски посао** уз плату од **600 фор.** Кауција мора износити бар 300 фор. Првенство имају они, који су већ били у таком послу. Ступити може одмах. Упитати се ваља у администрацији „Заставе“.

3–3

ШПЕЦЕРАЈСКА ТРГОВИНА

К. РАДОЈЧИЋА

У ЗЕМУНУ

потребује једног млађег ваљаног помоћника.

3–4

— Ето за то... Долази ми мати, клијенти... па и од чељади је зазорно...

— Не-не-не... Не смеш одбити! замаха доктор рукама. — То није лепо од тебе! Ствар је уметничка... колико је ту полета... експресије... Не ћу ни говорити с тобом! Вређаш ме!

— Та да је бар замазано, или да је смокова лишћа...

Но доктор још јаче замаха рукама, искочи из стана Уховљева и задовољан, што је умео да очисти из руку тај дар, пође кући...

По докторову одласку, адвокат је гледао свећњак, пипао га прстима са свих страна и, као оно доктор, дуго лупао главу са питањем: шта да чини са тим поклоном?

„Ствар је особито лепа, премишљао је — и грехота је бацити, а држати је код себе — неприлично је... Најбоље би било, поклонити је коме... Но ево шта ћу, однећу тај свећњак вечерас комичару Шашкину. Он, неваљалац, воле таке ствари, а баш му је данас корисница“.

Речено — учињено. У вече би свећњак брижљиво замотан и однесен комичару Шашкину. Цело вече су улазили у облачионицу комичареву само мушки, који су долазили, да се насмеју поклону; за све време разлегао се у облачионици громки смех, налик на коњско хрзање .. Кад би која глумица дошла до врата и запитала: „може ли се ући?“, то би се одмах зачуо промукли глас комичарев:

— Не, не, матушка! Нисам обучен!

После свега, комичар слеже плећима, рашири руке и рече:

— Но, куда да денем тај гад? Ја станујем у часној и поштеној кући! Долазе ми уметнице! То није фотографија, да је могу у сто сакрити!

— А ви је господине, продајте, посаветоваће власуљар, свлачећи комичара. — Ту у предграђу живи нека старица, која купује стару бронзу... Отидите и питајте само за Смирновљеву... Ћу свако познаје...

Комичар послуша...

Два дана после тога седео је доктор Кошељков у свом кабинету и, метнувши прст на чело, премишљао о жучним киселинама На једном се отворише врата и у собу улети Саша Смирнов... Он се смешио, сјао од радости и све на њему дисало срећом... У рукама је држао нешто, завијено у новине.

— Докторе! поче он сав задуван. — Замислите моју радост! На вашу срећу пошло нам је за руком, да нађемо пар вашем свећњаку!... Мамаша је сва сретна .. Ја сам јединац у мајке... ви сте ми спасли живот...

И Саша, дршћући од чуства захвалности, метну пред доктора свећњак. Доктор зинуо, хтео нешто да каже, но не каза ништа: језик му се завезао...

Превео —та.

Власник: Славко Свет. Милетић. За уредништво одговара: Милан Поповић. Српска штампарија дра Свет. Милетића у Новом Саду.